

Creu de Beca

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca:	Baix Llobregat
Lloc/Adreça:	Partida Bruguerols
Emplaçament	Camí que segueix del carrer Urgell, prop la zona esportiva de les Planes
Alçada:	188

Coordenades:

Latitud:	41.55697
Longitud:	1.89057
UTM Est (X):	407484
UTM Nord (Y):	4601183

Classificació

Número de fitxa	08147 - 58
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Contemporani
Segle	XVI-XIX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	Columna erosionada.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Religiós i/o funerari
Observacions protecció:	BCIN (BOE 30/03/1963)
Data aprovació:	dj., 14/03/1963 - 12:00
Número inventari	Sí: IPA 30851
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Ornamental
Titularitat	Pública

Titular: Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Pl. Fèlix Figueras Aragay, s/n
Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa: dt., 18/10/2011 - 02:00

Descripció

Creu de terme que encara es conserva dempeus. S'assenta sobre una base de pedra quadrada i consisteix en un sòcol circular, semblant a una pedra de molí, al centre del qual s'enlaira una columna coronada per una creu de ferro. Aquesta creu presenta els braços amb expansions ovalades i extrems carrats. La creu està emplaçada a la partida de Bruguerols, just on el terme deixa de ser pla per convertir-se en muntanyós, en un encreuament al peu del camí ral que anava cap a Vacarisses (pel pla del Fideuer i coll de Bram) i continuava fins a Manresa. És l'única de les creus de terme d'Olesa que es conserva in situ.

Història

La primera referència documental de la creu és de 1522. En aquesta data i durant el segle següent sol anomenar-se creu de Bequer i més tard, Creu de Beca. Probablement l'actual creu de ferro hi fou afegida més tard. El camí ral que anava cap a Vacarisses i Manresa deriva probablement d'un camí romà que seguia més o menys la vall del Llobregat. Als segles XVIII i XIX el camí pujava per la vall del Torrent de la Creu de Beca i la Roureda, passant per la font de la Pastora, fins al pla del Fideuer. Allà es bifurcava d'una banda entre el que es dirigia en direcció nord-est cap a Vacarisses, passant per l'estret coll de la Pedra de la Bossa i, de l'altra, el que es dirigia per coll de Bram i la serra de l'Hospici en direcció a Palà (una cruïlla de camins i punt estratègic on hi havia un hostal), i després continuava cap a Castellbell i Manresa.

Bibliografia

GARCÍA DOMÈNECH, Miquel (1980). El llibre d'Olesa. Història i tradició d'una vila montserratina, p. 18
MORERA, Jaume (1992). "Les creus de terme", a Centre Muntanyenc i de Recerques Olesà. Butlletí mensual, núm. 53 (octubre)
PIÑERO, Jordi; SERRA, Ramon (2008). "El camí romà de la Torre del Breny i la vil·la de can Font de Cirerens (Castellgalí)", Dovella, núm. 98, Centre d'Estudis del Bages, Manresa, p. 5-14.

